

อีกจาก 'ชีวิตไร้สัญชาติ'

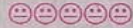
'ยอด ปอง'

อีกเจาสะก๊้อนที่น่าคิด??

แม้จะมีชื่ออยู่ในทะเบียนประวัติผู้ติดตามแรงงานต่างด้าว ที่ขึ้นทะเบียนไว้เมื่อปี 2547 ด้วยเลขประจำตัว นำหน้า 00 แต่ประวัติชีวิต เขาก็น่าสนใจ ด้วยตำแหน่งประธานนักเรียนสาย อันมีอุดมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวชิรวิทย์ศึกษา

วิทยาลัยฯ ซึ่งมีคุณลาภเชก, ประธานชุมนุมนาฏศิลป์ และดนตรีไทยของโรงเรียนวชิรวิทย์ศึกษา ซึ่งมีคุณลาภเชก, คณะทำงานของสภาเด็ก และเยาวชน ของกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2554-2556 และประธานชมรมปี 2554-2559 ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเขายังเป็นส่วน

หลักในการจัดค่ายอบรมกฎหมายสำหรับเด็กไร้สัญชาติ ที่โรงเรียนวชิรวิทย์ศึกษา ซึ่งมีคุณลาภเชก ในวันที่ 28-29 ส.ค. 2554 นี้อีกด้วย เขาคงนึกถึงว่า... "ยอด ปอง"

หิมคอสมัม "วิถีชีวิต" มีโอกาสได้รับรู้เรื่องราวและสัมภาษณ์ ยอด ปอง วัย 23 ปี ปัจจุบันเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนนาฏยสังคีต วิชาเอกขับร้อง มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งเขาเล่าว่า ตอนมีชื่ออยู่ในทะเบียนประวัติผู้ติดตามแรงงานต่างด้าว เมื่อปี 2547 ที่รัฐบาลได้ให้มีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ตอนนั้นก็ขึ้นทะเบียนตามแม่เอาไว้ ก่อนหน้านั้นไม่ได้เป็นคนไม่มีหลักฐานอะไร เพียงแต่จะจน 15 ก็ไปเข้ากระบวนการตามครอบครัว เมื่อขึ้นทะเบียนประวัติแล้วก็ได้มีเลขประจำตัว ที่เป็นเลขที่ขึ้นด้วย 00 เขาเลขที่ได้ไปขอเลขประจำตัวนักเรียนที่โรงเรียน ยอดเล่าต่อไปว่า เป็นลูกคนสุดท้ายของ

นายเสนา-นางลิ ปอง มีพี่น้อง 9 คน ตนเองเป็นคนที่ 9 แต่ปัจจุบันเหลือแค่ตนกับพี่สาว นอกนั้นเสียชีวิตหมดแล้ว โดยพ่อเป็นโรคเมะเร็งเสียชีวิตตั้งแต่ตอนอายุ 10 ขวบ เมื่อตอนเด็ก ๆ ตนและครอบครัวอพยพตามพ่อ แม่มาอยู่จังหวัดสมุทรสาครเป็นที่แรก อยู่ในสวนกล้วยไม้ โดยพ่อแม่เป็นลูกจ้างในสวนกล้วยไม้ ตอนนั้นมีพี่สาวเหลืออยู่ 2 คน โดยพี่สาวคนหนึ่งทำงานโรงงานแถวบ้าน ได้ค่าแรงวันละ 100 บาท ครอบครัวของยอดเป็น ชาวเขาเผ่าปอ

หรือเผ่า ดาราอั้ง เหตุที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย เพราะมีญาติเข้ามาทำในประเทศไทย ก่อน ก็ชวนพี่มา ยอดก็ตามพ่อแม่เข้ามา เข้ามาอยู่ที่จังหวัดสมุทรสาครเป็นที่แรก

กับครุวิชานันท์ และเพื่อนชื่อขี้ตืดยะ

"ผมเกิดที่พม่า แต่ไม่ได้แจ้งเกิด จึงไม่มีเอกสารอะไรเลย อายุ 10 ขวบพ่อเสียชีวิต ผมก็ทำงานสวนกล้วยไม้ต่อ และก็ย้ายที่อยู่ไปเรื่อย ๆ ต่อมาทำงานโรงงานทำกรงนกที่ อ.กระทุ่มแบน ตอนนั้นก็ได้อำนาจบัตรประมาณ 40 บาท ทำงานเลิกเที่ยงคืน จนผมไม่ไหว เลยยกแม่ว่าไม่ไหว จึงออกไปทำงานที่โรงงานพลาสติกซีเอสแอล งานเล็ก 5 โมงเย็น และจาก 5 โมงเย็นถึงเที่ยงคืนค่าแรงก็เพิ่มขึ้น 20 บาท คือตกวันละ 70 บาท ก็เลยยกแม่ว่าไม่ไหว ตอนนั้นก็แม่และพี่ชายทำงานอยู่ด้วยหมด ช่วงนั้นพี่สาวที่อยู่ๆ ก็เลยย้ายออกจากที่นั่น ก่อน บอกแม่ว่าจะเลี้ยงหลาน ทำงานไม่ไหว มันเหนื่อยมาก"

ยอดเล่าอีกว่า เจ้าของบริษัทซีเอสแอล ที่ไปขอทำงานด้วยก็บอกว่าจะเลี้ยงเด็ก ยังไม่

สามารถทำงานได้ ให้ไปสมัครเรียน เพื่อที่จะได้ความรู้ จะได้พออ่านได้ เพราะการทำงานในประเทศไทยต้องใช้ภาษาไทย ก็เลยพาตนเองไปสมัครเรียนที่โรงเรียนวัดท่าเสา (อาพรธรรมานุญูพันธ์) อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร ตอนนั้นก็ไม่มีเลขประจำตัวอะไร ไปนั่งเรียนเฉย ๆ เมื่อขึ้น ป.2 ที่บ้านก็มีปัญหาคือพี่สาวคนหนึ่งเสียชีวิต และแม่ก็จะต้องเดินทางกลับไปที่พม่า เพราะจะไปจัดการเรื่องศพของพี่สาว แต่ตนจะอยู่บ้านพี่สาวทางนี้อีกคนหนึ่งซึ่งเป็นพี่สาวคนเล็ก สักพักพี่สาวคนนี้จะคลอดลูก ซึ่งก็จะให้ออกจากโรงเรียน แต่ตอนนั้นอยากเรียนหนังสือ ไม่

...ผมเองรู้สึกว่าเป็นคนไทย แต่ไม่มีอะไรรับรอง...

อยากออก ก็เลยหนีพี่สาวไปอยู่บ้านครูประจำชั้น หนีไป 1 ปี จนจบ ป.2 หลังจากเสร็จงานศพพี่สาว แม่ก็เดินทางกลับมามีใจตั้งใจให้ตนหายไป ก็เลยไปหาที่โรงเรียนที่ไปเจอครู และครูก็เล่าเรื่องให้พี่ชายตนแม่ก็เลยรวมพี่กับน้องให้มาเจอกันอีกที่พี่ก็ไม่ได้ทำอะไรแล้ว ก็กลับมาอยู่ด้วยกันเหมือนเดิม "ช่วงอยู่สมุทรสาคร แม่เรียนด้วยทำงานด้วยตลอด พอขึ้น ป.4 ก็ย้ายไปทำงานสวนกล้วยไม้ที่บางแค ก็สมัครเรียน ป.5-ป.6 โรงเรียนวัดราชบุรกี ป่ากุ้ง (งานศิริวิทยาคาร) ตอนนั้นมีปี 2547 เป็นปีที่ทำเรื่องขึ้นทะเบียนประวัติพอดี"

ต่อมายอดเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ที่โรงเรียนวชิรวิทย์ศึกษา ซึ่งมีคุณลาภเชก เขตบางบอน กรุงเทพฯ ซึ่งยอดเล่าว่า ช่วงม.ปลาย ตอนนั้นไม่ได้ทำงานแล้ว เรียนอย่างเดียว

เด็ก ก็ได้เหรียญทองระดับยอดเยี่ยม" การที่ได้เรียนสาขาการสอนนาฏยสังคีต ของเล่าว่า ก่อนจบ ม.6 ก็รีบกับครูว่าไม่สู้จะเรียนต่อที่นั่น ครูก็ให้ที่เรียนมา 2 ที่คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ สาขาดนตรีไทย ก็จะมีสอบปฏิบัติและสอบข้อเขียน อีกทั้งหนึ่งคือสาขานาฏยสังคีต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แต่ตนเลือกมหาวิทยาลัยบูรพา เพราะครูบอกว่าที่มหาลัยเกษตรศาสตร์เรียนเพื่อเป็นนักดนตรี ที่มหาวิทยาลัยบูรพาเรียนเพื่อเป็นครูดนตรี ส่วนค่าใช้จ่ายการเรียนปริญญาตรี ครูหญิงจะมาจรรजन ณ อยู่อยุธยา ซึ่งได้เคยพบยอดที่โรงเรียนวชิรวิทย์ศึกษา เป็นผู้สนับสนุนด้านการศึกษา ค่าหอพัก ขณะค่าใช้จ่ายส่วนตัวนั้นคุณหมอบำรุงหนึ่งที่อยู่ จ.ชลบุรี และคุณครูที่โรงเรียนวชิรวิทย์ศึกษาให้การสนับสนุน ยอดบอกว่า ส่วนตัวเป็นคนมีเพื่อนเยอะมาก ชอบทำกิจกรรมมาตลอดตั้งแต่เรียน ม.1 ไปเข้าค่ายบ่อยมาก มีทั้งเพื่อนต่างโรงเรียนและในโรงเรียน เวลานั้นเล่นกิจกรรมจะชอบนำเพลงเกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรมไทย ในมหาวิทยาลัยก็จะถูกล้อเยาะว่าเป็นเด็กพม่า จะรู้กันทั้งคนที่เป็นคนพม่า "แต่ผมเองรู้สึกว่าเป็นคนไทย แต่ไม่มีอะไรรับรอง"

ที่ห้าย "ยอด ปอง" ผ่าถึงน้องๆ ที่ไม่มีโอกาสได้เรียน หรือรู้สึกตัวเองต่างด้วย โดยบอกว่า ตนเองเคยเป็นคนไม่มีเป้าหมายเลย เรียนไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่เข้า ป.1 คือตอนนั้นเรียนไปก็ไม่มีรู้ว่าเรียนไปเพื่ออะไร เรียนเพื่ออะไร อ่านได้ เขียนได้เท่านั้น มาตอนนี้มีปัญหาคือ มีเป้าหมายแล้ว แต่คิดที่ว่าเรียนจบแล้วจะได้เป็นไทยหรือเปล่า? "เวลาหมอบ่ ผมก็จะนึกถึงเพื่อน ๆ ที่ ๆ ที่พูดว่า ยังไม่เด็กอีกมากมายที่ไม่มีโอกาส ยิ่งกว่าเราตาม ซึ่งผมเองก็จริงใจ ผมว่าก็โอเคแล้ว"...ชีวิตไร้สัญชาติจริงมันน่ากลัว ซึ่งเรื่องราวของเขาคนนี้จะย้อนอะไรได้บ้าง...น่าคิด????

และคุณป้าที่ขายข้าวแกงในโรงอาหารที่โรงเรียนชื่อ ป้ายอด ก็ช่วยมาตลอด ปัจจุบันยอดเรียนนาฏยสังคีต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยเจ้าตัวเล่าว่า ส่วนตัวอยากเป็นครูด้านดนตรี เรียนดนตรี ขับร้อง มานานแล้ว ตั้งแต่เด็กจะเรียนเอกขับร้องมาตลอด ตอนเรียนประถมก็จะมีมารท่องกลอน ก็รู้สึกชอบชอบร้องเพลง ร้องฟังเพลงลูกทุ่ง ตอนเรียน ป.5 ครูก็ลอบกลอนเสก และให้ไปแข่งระดับประเทศที่กรุงเทพฯ ก็ชนะที่ 1 ในงานรำลึกสุนทราภู่ที่วัดศรีสุทธาวาส ต่อจากนั้นก็เลยมาเข้าด้านนี้ตลอด ตอนเรียนมัธยมศึกษาที่ปรึกษากับครู คือ ครุวิชานันท์ ต้นจามร ครูนาฏศิลป์ โรงเรียนวชิรวิทย์ศึกษา เข้าด้านนาฏศิลป์ "ได้ร้องเพลง เล่นดนตรี จึงร้องมาเรื่อย ๆ ส่วนใหญ่จะร้องมากกว่าเล่นดนตรีไทย นอกจากแข่งกลอนเสกแล้ว ก็ยังแข่งขับร้องเพลงไทยเดิมด้วย ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงกล่อม

สุภากรันต์ ยอดศิริวิชัยกุล ชัยกานต์ วงศ์สุรารส/อนุสุรา แลองอิน : เรือง-ภาพ

ค่ายกฎหมายไร้สัญชาติ

กับการจัด ค่ายอบรมกฎหมายสำหรับเด็กไร้สัญชาติ ที่โรงเรียนวชิรวิทย์ศึกษา ซึ่งมีคุณลาภเชก ใน

วันที่ 28-29 ส.ค. 2554 นี้ ยอดบอกว่า ค่าอบรมครั้งนี้จัดเป็นครั้งที่ 2 เดิมเป็นความคิดที่หวังจะแก้ไขปัญหาลูกหลานของตัวเอง แต่เห็นว่าก็มีน้อง ๆ ในโรงเรียนที่ประสบปัญหาเดียวกัน จึงจัดตั้งเป็นค่ายขึ้นมา "กิจกรรมก็จะมีมีการเชิญวิทยากรซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายสถานะบุคคลมาให้ความรู้ และมีการพาน้อง ๆ ออกไปทำกิจกรรมนอกสถานที่ อาทิ เที่ยววัดพระแก้ว ลงนามถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่โรงพยาบาลศิริราช และอาจจะไปขอขึ้นหนังสือถึงนายกฯ รัฐมนตรีคนใหม่ที่ทำเนียบรัฐบาลด้วย ซึ่งอยู่ระหว่างการติดต่อ"